

- 6) Indien verordening (EU) nr. 1215/2015, teneinde de doeltreffende toepassing ervan te waarborgen, autonome criteria met betrekking tot het begrip “woonplaats” bevat, moet dan ook de territoriale bevoegdheid worden vastgesteld op basis van dit begrip?

⁽¹⁾ PB 2012, L 351, blz. 1.

⁽²⁾ PB 1987, L 42, blz. 48.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 28 juli 2021 —
Global Starnet Ltd / Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli,
Presidenza del Consiglio dei Ministri**

(Zaak C-463/21)

(2021/C 412/04)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Global Starnet Ltd

Verwerende partijen: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Prejudiciële vragen

- 1) Is de invoering van een regeling als die van artikel 1, lid 649, van wet nr. 190/14, waarbij alleen voor een beperkte en specifieke categorie van exploitanten, dat wil zeggen alleen voor exploitanten van kansspelautomaten en niet voor alle exploitanten in de sector van kansspelen, de provisies en vergoedingen worden verlaagd, verenigbaar met de uitoefening van de door artikel 49 VWEU gewaarborgde vrijheid van vestiging en met de uitoefening van de door artikel 56 VWEU gewaarborgde vrijheid van dienstverrichting?
- 2) Is de invoering van een regeling als die van artikel 1, lid 649, van wet nr. 190/14, waarbij tijdens de looptijd van een concessieovereenkomst tussen een onderneming en een Italiaanse overheidsinstantie de in die overeenkomst vastgestelde vergoeding om louter economische redenen wordt verlaagd, verenigbaar met het Unierechtelijke beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rayonen sad Nessebar (Bulgarije) op
5 augustus 2021 — “S.V.” OOD / E. Ts. D.**

(Zaak C-485/21)

(2021/C 412/05)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Rayonen sad Nessebar

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “S.V.” OOD

Verwerende partij: E. Ts. D.

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn natuurlijke personen die eigenaar zijn van een appartement van een appartementencomplex in mede-eigendom, met betrekking tot de contractuele verhoudingen die zij voor het beheer en het onderhoud van de gemeenschappelijke gedeelten van het appartementencomplex aangaan, “consumenten” (in de zin van artikel 2, onder b), van richtlijn 93/13/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten en artikel 2, punt 1, van richtlijn 2011/83/EU⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten)?
- 2) Hangt de beantwoording van de vraag of natuurlijke personen die eigenaar zijn van een appartement van een gebouw in mede-eigendom, als “consumenten” moeten worden beschouwd, af van de aard van de aangegane contractuele verhouding (individuele overeenkomst betreffende het beheer en het onderhoud van de gemeenschappelijke gedeelten, overeenkomst als bedoeld in artikel 2 ZUES, beheer door de algemene vergadering van de vereniging van eigenaars)?
- 3) Is een wettelijke regeling op grond waarvan het is toegestaan dat eigenaars van een gebouw in mede-eigendom (met betrekking tot de hoedanigheid van “consument”) verschillend worden behandeld naargelang zij al dan niet een individuele overeenkomst betreffende het beheer en het onderhoud van de gemeenschappelijke gedeelten van het appartementencomplex hebben gesloten (in dit laatste geval is de algemene vergadering van de vereniging van eigenaars het beheersorgaan), verenigbaar met richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011?

⁽¹⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.

⁽²⁾ Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 85/577/EEG en van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB 2011, L 304, blz. 64).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal du travail de Liège (België) op 18 augustus 2021 — FU / Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (Fedasil)

(Zaak C-505/21)

(2021/C 412/06)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal du travail de Liège

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: FU

Verwerende partij: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (Fedasil)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 27, lid 3, van verordening (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾ (Dublin III-verordening), in voorkomend geval gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling die bepaalt dat een gewoon beroep tot schorsing dat wordt ingesteld met het beroep tot nietigverklaring van een besluit tot overdracht van de verzoeker aan een lidstaat die bevoegd is verklaard om kennis te nemen van het verzoek om internationale bescherming, niet de uitvoering van de overdracht opschort totdat over de genoemde vordering tot schorsing uitspraak is gedaan?
- 2) Moet artikel 27, lid 3, van verordening nr. 604/2013, in voorkomend geval gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling die bepaalt dat een beroep tot schorsing dat wordt ingesteld tegen een besluit tot overdracht van de verzoeker aan een lidstaat die bevoegd is om kennis te nemen van het verzoek om internationale bescherming, de uitvoering van de overdracht slechts opschort totdat over de genoemde vordering tot schorsing uitspraak is gedaan indien de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is ingesteld, wanneer de verzoeker het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij in bewaring is gesteld of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone schorsing van dit besluit heeft gevorderd bij de vordering tot nietigverklaring ervan?

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB 2013, L 180, blz. 31).